

Bane i nordvestlig Retning fra Horsens, uden at det Samme med en vis Ret kan gjøres gjældende der, at der mulig vil gaa en Del Opland fra Silkeborg eller Standerborg efter- som Retningen og Længden vil blive. Skal man overhovedet tage disse Hensyn, skjønner jeg ikke rettere, end at Stillingen bliver simpelt hen den, at Landboerne aldrig nogenfinde faae Lov til at anlægge Baner, navnlig fordi de ville være bunden til de forskjellige bestemte Pladser, og det tør dog vel antages, at det næppe nok kan være Meningen. I alt Fald kan jeg ikke se rettere, end at det vil være en meget uheldig Ordning af disse Forhold. Nu er det jo ogsaa saaledes, at naar vi atter lægge dette lille Stykke Bane Horsens—Lørring Hindringer i Veien, vil der sikkert indtræde ikke ganske ringe Forstyrrelse i Tegningen af Anlægssummen, idet en hel Del Mennesker ville være løste fra deres Forpligtelser overfor Baneanlægget. Hvis vi overhovedet ikke have i Sinde ligesom at ødelægge denne Sag — er det Tilfældet, kunde vi have gjort for længe siden — vilde jeg for mit Vedkommende dog gjerne lægge et lille Ord ind for at vedtage dette Lovforslag og derved bevirke, at den Befolkning, den Kreds af Mænd, der har reist denne Tanke og har sat saa Meget ind paa at opnaa, hvad den ønsker, kan leve den Dag, da den kan se sin Tanke virkeliggjort. Jeg kan derfor ikke andet end bede det ærede Thing om at støtte dette lille Lovforslag og selvfølgelig i Analogi dermed stemme imod det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stillede Forslag.

Buff: Ja, jeg er jo Medforslagsstiller af dette Lovforslag; men derimod er jeg ikke Medforslagsstiller af et andet Jernbane-lovforslag, som blev indbragt samtidigt med dette, og det har sine Grunde. Naar jeg er Medforslagsstiller af dette Lovforslag i Aar som tidligere, er det, fordi jeg anser denne Sag for en god Sag. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem fra Give (S. Sjørgensen) naturligvis heller ikke, ere saa uinteresserede i denne Sag. Man bestylder stadig det ærede Medlem fra Give for, at han skulde være interesseret, og at man derfor ikke godt kunde tage efter hans Aftalelser, og det ærede Medlem for Veile

Amts 2den Valgkreds angiver som Grund til, at han er imod denne Sag, saaledes som den her foreligger, at der ikke er Tilnyttning til Give. Hans Grund skal være den, at han vil hjælpe Veile, men jeg tror, at Grunden er noget Andet, jeg tror, at han vil hjælpe Beboerne i den sydlige Del af Veile Amt ved at se at fritage dem for at svare et Tilskud til Banen, det er min Tro. Hvis denne Bane ikke kommer i Stand, vil Veile Amtskasse ikke komme til at give Noget til den, det er naturligt; det er jo da forstaaeligt, at det ærede Medlem er interesseret i det, ligesom det ærede Medlem for Give; i det Kapitel anser jeg dem i den Forstand for lige gode. Min Stilling er nu en anden, saaledes som jeg heldigvis er stillet med Hensyn til Jernbaner, da jeg jo har Hovedbanen paa Østtanten af Sydland lige tæt op ad min Valgkreds; vi have været saa heldige at faae den provisorisk, da vi ikke kunde faae den paa anden Maade. Jeg har altsaa ikke nogen Interesse af den Sag i den Forstand. Jeg har imidlertid ikke hverken her eller i Standerborg Amtsråd kunnet Andet end støtte denne Sag. Naar det ærede Medlem begyndte sine Udtalelser og sin Unbefaling af denne Endring med at anke over Sogneraadene og Amtsraadene angaaende deres Forhold i denne Sag og mente, at det var ulovligt, saa forundrede det mig, thi jeg troede dog, at det ærede Medlem vilde have Ord for at agte og respektere det kommunale Selvstyre, og naar de Kommuner, som Banen gaar igennem, efter moden Overveielse ere komne til det Resultat, at de kunde tilbyde saadanne Garantier, som Tilfældet er, til Støtte for denne Bane, og naar man i forskjellige Amtsråd efter moden Overveielse er kommen til det Resultat, at ville sige god for et saadant Beløb som det, der forlanges til denne Sags Realisation, saa synes jeg, det ærede Medlem kunde lade os i Fred, og saa vil jeg sige til ham, at det kunde han lade os om, og at Amtsraadene skulde begaa Ulovligheder, det tillader jeg mig at tvivle om. Selv om det ærede Medlem har aldrig saa stor Respekt for det kommunale Selvstyre, som han giver sig ud for, maa han jo dog vide, at hvis Amtsraadene skulde have begaaet Ulovligheder, saa vilde Stiftamtmanden i Aarhus have